

ST. OLAVPOSTEN

Organ for ordenen R.H.K

NR. 1 - 1975 - 3. ÅRGANG

Av innholdet:

- Jubileum i Sarpsborg
side 2
- Drammenslosjen prøver noe nytt
side 3
- Et stafettlag
side 4
- Kappe som antrekk?
side 6
- Takknemlig Larvikspike —
side 7
- Fast spalte
side 8
- Nye brødre
side 9
- Tanken i sol og regn
side 10
- Minneord
side 11
- Jubilanter
side 12

Arbeidsmengde — økonomi

Jeg står på farten til å reise til Stavanger og er som rimelig kan være, litt opptatt av forberedelser i den anledning. Losjemøte i losje nr. XVII faller i min vinterferie og gjør det mulig for meg å reise. Aller helst ville jeg ha tatt turen før, for de som har hovedansvaret for stiftelsen av en losje, føler selvsagt en sterk forpliktelse til å følge opp det arbeid som er påbegynt.

Dette som en liten innledning til mitt egentlige emne, nemlig arbeidsmengde og økonomi. Etterhvert som ordenen vokser, øker selvsagt arbeidet for riksrådet. Vi må derfor være klar over at vi før eller siden kommer til en grense, grensen for hva et riksråd «på deltid» kan makte. Jeg tror det er viktig at vi vurderer administrasjonen av vår orden i god tid før vi når denne grensen. Administrasjon har også med økonomi å gjøre. Vi vet at en bedrift med god økonomi arbeider lettere enn en bedrift med anstrengt økonomi. Det står ikke til å nekte at riksrådet ofte må ta sterke hensyn til økonomien når avgjørelser skal taes. Det første skritt i retning av å legge arbeidsforholdene bedre til rette for ordenens administrasjon, kan derfor være å gå inn for en bedring av økonomien. Når jeg trekker disse forhold fram til ettertanke her i bladet vårt og ikke i et rundskriv til losjene, er det for at flest mulig bør engasjeres. Dermed vil det være større muligheter for at nye og gode ideer kan komme fram.

Erling Tenvik

Livskraftig losje i Sarpsborg jubilerer

Det var søndag den 14. mars 1915 at 12 av Sarpsborgs kjente borgere kom sammen og losje IV stiftedes med samtlige av Ordenens Embetsmenn til å overvære begivenheten.

Ved å studere litt i det store arkivmaterialet, som forøvrig gir et godt bilde av losjens virksomhet, finner en masser av gullkorn. Om brødrenes standpunkter og innlegg under møtene, store og små problemer som gjennom årene har vært løst til Ordenens og Losjens beste. Historien tegner portrett av brødrenes innsats og virke, og mange og kjente navn dukker opp og blir minner i et kjært galleri. Stoffet fanger en. Det forteller om den enkelte broder's virke for Losjens høyere mål, med kritisk vurdering av seg selv, og en utrettelig energi for Ordenens og Losjens positive oppgaver.

Det var ingen lett oppgave i den spede begynnelse å få løst sakene som etterhvert meldte seg, men ved felles anstrengelser ble Losjen båret frem og er i dag et livskraftig skudd på Ordenens stamme. Det var krig og uår i 1915, trange tider i mellomkrigsårene, så nye harde tider i 1940—45, som selvfølgelig Losjen og dens virke fikk føle. Men brødrene holdt sammen, selvom beslagleggelse og trusler hørte til dagens orden. Makt-haverne ville forby all sådan virksomhet og oppløste Losjen i sin helhet. Likevel kom man sammen, om ikke til vanlig losjemøter, så iallfall til broderlige sammenkomster. Tanken og broderånden ble holdt vedlike, og regulære møter kom igang igjen for fullt umiddelbart etter krigens slutt.

2 Siden 1945 har Losje IV hatt god fremgang. Man tilstreber til enhver tid å holde medlemstallet innen en viss ramme, og i jubileumsåret har losjen 90 brødre.

Gjennom 60 år har Losje IV gradvis blitt bygget opp. Den enkelte broder har tatt del i oppbyggingen med glød og entusiasme for å bevare Ordenens edle prinsipper.

Å bygge opp et broderlig samfunn blir aldri slutt-

ført. Derfor står vi i den enkelte losje alltid foran nye utfordringer for at rene tanker kan føres frem og gi den enkelte ny giv til enhver tid. Vi må alle gå frem med samme glød og varme som våre charterbrødre, da de tok initiativet til stiftelsen av en losje.

Den enkelte broder er pålagt oppgaven å føre tankene og ideene videre, og ansvarsfullt og oppriktig gå inn for de plikter som måtte bli ham pålagt.

Vårt mål må være å vise brorskapstanken i all vår ferd, i hjem, på arbeidsplass, blant venner, og søke å strekke en hjelpende hånd når vi øyner en mulighet.

Losje IV markerer 60 års jubileet lørdag 15. mars 1975, og i den anledning håper vi på brødrenes tilslutning, fra andre losjer og fra vår egen losje. Det blir vanlig losjemøte i 1. Grad med etterfølgende taffel. Nærmere detaljer blir sendt den enkelte Losje i god tid.

Hjertelig velkommen til Sarpsborg!

M.D.

PARK HOTEL
DRAMMEN

ST. OLAVPOSTEN
Organ for Ordenen R.H.K.

Redaktør: Arne Kristoffersen, Jonsokvn. 5,
3000 Drammen
Helge Enersen, Henry Steen-Hansen,
Sverre Munkhaugen, Reidar A. Finnevolden

ST. OLAVPOSTEN utkommer med 4 nummer
i året. Gratis til medlemmene.

Bankgiro: 2200.25004.9
Postboks: 1095 - 3001 Drammen

Trykk: Centraltrykkeriet A/S, 3000 Drammen

Nytt fremstøt

Onsdag 29/1—75 holdt losje St. Olav nr. I et åpent møte hvortil brødrene hadde anledning til å be med seg venner som kunne tenkes som eventuelle nye kandidater. Det var noe nytt man ville prøve, og Riksrådets tillatelse var innhentet på forhånd.

Da møtet ble åpnet med noen velkomstord av bror Drott, var det ca. 30 brødre og gjester tilstede i salen.

Som innleder hadde losjen vært så heldig å få R.K. bror Roald Nilstun, og i panelet forøvrig satt brødrene H. Steen-Hansen og Arne Kristoffersen fra losje I.

Bror Nilstuns innledning var et lite foredrag generelt om ordenen og ordensarbeidet helt fra dens opprinnelse og fram til i dag. Vår egen orden R.H.K. ble presentert for gjestene så utførlig det kan la seg gjøre uten at ordenshemmeligheter røptes. Det hele ble fremført på bror Nilstuns vanlige spirituelle vis og referenten tror det hele var så klart og utførlig som mulig. Det vistest bl. a. ved at spørsmål fra tilhørerne nesten uteble.

Noen spørsmål ble dog stillet og tilfredsstillende besvart av panelet.

Etter selve møtet var gjestene innbudt til smørbrød

og kaffe, og ved bordet ble gjestene ytterligere informert om vårt arbeide.

Det hele virket meget inspirerende, og flere av gjestene uttalte at de godt kunne tenke seg å bli med i losjen. Særlig bemerket de den gode og harmoniske omgangstone losjebrødrene viste både under møtet og ved taffelet.

I det hele var det en rik og hyggelig aften både for gjestene og losjebrødrene. Særlig vil vi takke bror Nilstun for innsatsen.

Ref.

P.S. De losjer som måtte være interessert i bror Nilstuns utmerkede innledning, kan få nærmest stenografisk referat ved henvendelse til losje I.

Rådet i Stavanger

Vi presenterer her Rådet i Losje St. Olav XVII Stavanger. Sittende fra venstre: Finn Francke Andersen lendemann. Egil Prestegaard drott og Einar Andreas Stangeby jarl. Stående fra venstre: Gabriel Sola skattmester og Oddmar Aurvoll kansler.

Et stafettag

Vi må alle sammenligne losjen med et stafetlag. For å få et godt lag må vi sette inn den mann som er egnet for hans etappe. Det nytter ikke å stille opp uten trening. Nei, trening og atter trening må til. Løperen må sette av tid til treningen. Den og den dag er treningsdag. Iver og glød må en ha. *Det skal ikke være et ork, men en glede.*

Det hender at en løper «sprekker» på sin etappe. Det kan hende at han har kjørt for hard ut, eller brukt en feil taktikk. Eller er utrenet. Da nytter det lite at resten av laget er veltrenet. Det blir da større oppgave

for de andre for å ta igjen det tapte. Men om en skulle være så uheldig å gå seg ut, er han selv skuffet, og har mest lyst til å slutte med hele greia. Men det nytter å komme igjen. Tenke over de feil opplegg han hadde. Trene iherdig og disponere sine krefter på en fornuftig måte. Da får vi et jevnt lag, og et jevnt lag er et sterkt lag.

Måtte våre losjer bli sterke og jevne lag som bygger sin trening på tro, håp og kjærlighet. Hvis en av brødrene skulle være så uheldig å disponere løpet sitt feil, da må vi brødre vise vår broderånd med råd til det nye opplegget.

Hilsen lag nr. X

LOSJE ST. OLAV IV SARPSBORG

I anledning av Losje St. Olav IV's 60 års jubileum innbyr vi herved til:

Losjemøte i 1ste Grad med etterfølgende festmiddag, *lørdag den 15. mars 1975.*

Møtet begynner klokken 17.00.

Møtested: Festiviteten, Sarpsborg.

Kuvertpris: Kr. 90.00.

Antrekk: Galla. (Kjole/Smoking).

Eventuelle hilsner til Losje IV skjer inne i Losjehallen under møtet.

For tilreisende brødre ordnes hotellrom for kr. 60,00 pr. seng, frokost inkludert. (Enkelt- og dobbeltrom), i Hotell St. Olav, Sarpsborg.

Vi håper at så mange som mulig av våre losjebrødre vil komme og delta i feiringen av vårt jubileum og ønsker hjertelig velkommen til Sarpsborg.

Påmelding innen 28.2.1975 til brødrene:

Per Bjørnstad, tlf. privat 54053 — 67562

Bendiks Wahlberg, tlf. privat 54259 — 53885

Asbjørn Eilertsen, tlf. privat 51868

Kolbjørn Maseng, tlf. privat 51870

(Retn.nr. 031)

RIKSTING 1976

Noen vil kanskje synes det er vel tidlig å skrive om det kommende riksting allerede nå. Men for Larvik VIII som påtok seg jobben med å arrangere tinget, er det nødvendig å begynne tidlig med de første forberedelser. Rådet har allerede oppnevnt en hovedkomite, og denne har hatt sit tkonstituerende møte under ledelse av Ø. Ansteensen. Oppgavene er i grove trekk fordelt blant komitemedlemmene.

En spesiell grunn til at vi skriver litt om dette arbeidet allerede nå, er den at et av våre komitemedlemmer gjerne ville ha luftet spørsmålet om privat innkvartering. Tradisjonelt har jo delegatene overnattet på hoteller, en forsåvidt praktisk ordning. Finner vi noen blant våre losjebrødre som vil påta seg jobben som vertskap, kunne kanskje kjennskapet til andre brødre utdypes noe bedre. Det er mulig ideen med delvis privat innkvartering ikke har noe for seg, men hvorfor ikke benytte St. Olavpostens spalter til en liten «gallup», eller ta den opp til diskusjon på et møte?

Ø.A.

«Den historiske komitee»

Som kjent er vår Orden 70 år i 1978. Komiteen som skal forfatte jubileumsskriftet har etablert seg med bror Andreas Østvold som formann.

Komiteen er interessert i alt stoff og bildemateriell som kan være med å gjøre jubileumsskriftet så identisk som mulig. Send derfor stoff og bilder, hva det måtte være, direkte til bror Andreas Østvold, Sarpsborg.

Spesialforretning
I HI-FI MUSIKKANLEGG

EL-SPECTRA A.S
Torggt. 21 - Oslo 1 - Tlf. 20 59 00

SOMMERTREFF

Vi har passert nyttår og før vi vet ordet av det er møtesesongen forbi og sommeren står for døren.

Den som vil slå opp i kalenderen på side 61 under Larviklosjens møteprogram, finner at vi der skal ha noe som vi har kalt «sommertreff» den 27. juni. Tanken bak dette er at en av våre losjebrodre holder «åpent hus» den dagen, ikke bare for losjens brødre, men også for tilreisende brødre.

Larvik er som kjent en turistby, og det skulle forundre oss meget om ikke noen av dere er i Larvik, Stavern eller i nærheten den dagen. I så fall arrangerer vi «sommertreff». Vi skrur ikke forventningene så forferdelig høyt, men god plass er her, og hyggelig skulle det være om noen fant veien innom.

Altså ta denne datoen med i ferieplanene. Vi kommer tilbake med nærmere opplysninger i neste nr. som vi regner med kommer ut i god tid før den 27. juni, «Sommertreff i Larvik».

ARGUS

**KNUTSEN &
TRÆEN A.S**

Nygårdsgt. 21 — Postboks 453
5001 BERGEN
Telefon 21 01 92
Vi forhandler også DAF 66

KJEMPRUD
MODERNE HERREKLÆR
3000 DRAMMEN

Hva med kappe som antrekk?

Tillat en 1. gradsbror spalteplass for følgende:

Mange yngre brødre har ikke og vil ikke anskaffe «blådress» som «gåbortplagg». De har sjelden behov for å «representere» i begravelser. I tilfelle er det oftest nok å være tilstede i ytterplagg. Et sort bånd markerer sorg og kan brukes på nær sagt hvilken som helst jakke om avdøde er en nær slektning. Flere avstår dessuten fra slik «utenpåklisset sorg», som de sier.

Definisjonen av «mørk dress» kan diskuteres. De fleste vil nok holde på at den skal være ensfarvet sort, mørk blå eller grå, men så godtar enkelte også noen lette striper. En grønn eller brun dress, om enn aldri så mørk, faller i hvert fall utenfor for mange. (Selv om en slik dress kan være både penere og dyrere og passe eieren bedre.) «Følgelig», sier mange unge, «jeg går heller i smoking, hvis jeg først skal dresse meg opp.»

For dem som har «blådress» eller «trosmadress» som noen snublende sa som små, gjelder at det øvrige utstyret så som skjorte, slips, mansjettknapper, pyntelommetørkle og sokker kan varieres ganske mye. Skal det være fest, så skal det være fest — med farver og overraskelser.

Men som jeg ser det, skal det ikke først og fremst være fest i losjehallen. Det skal være høytid, heller peke mot alvor enn spøk. Derfor forstår jeg dem som anbefaler/krever «rolig» slips og sokker i tillegg til mørk dress og også dem som mener at sort slips og sokker er det minst forstyrrende og selvfølgelig det mest korrekte — eller det eneste akseptable — losjeantrekk.

6 I tråd med dette mener mange at rød eller fiolett sløyfe vel kan live opp en sort smoking, men er upassende i selve losjen. Nå er vel den sorte smokingsløyfen også verd et par ord. Godtas stor, bred sløyfe «sommerfugl» på linje med en tynn, smal «gresshoppe» og trekant «deltafly», gjerne med perle i? Hva med dem som bruker metallsmykke istedenfor sløyfe?

Det høres upraktisk ut — synes jeg — å skulle ha sort vest til losjemøtet og så skifte til hvit vest hvis det etterpå skulle være fest med damer. (Var det noen

som gjorde det i Stavanger?) Kjole og hvitt er nok et stilig plagg, men det spørs om det ikke snart bare blir et stasplagg for yrkesmusikere og enkelte artister, samt eldre ordensbrødre. Svært få brudgommer f.eks. trosser idag opp i kjole, og da skal ikke de øvrige gjester være «finere» enn brudgommen! Følgelig blir det ikke mange gangene i året at det blir bruk for kjole og hvitt for folk flest. Dette gjør at få vil gå til anskaffelse av et plagg som vesentlig blir hengende i skapet, skal vi si over 360 av årets dager?

Jeg tror få for alvor vil kreve kjole eller smoking av samtlige til et vanlig losjemøte. På den annen side må de som vil stille i kjole eller smoking få lov til det. For om mulig å tilfredsstille flere og unngå diskusjon om detaljer, kunne man kanskje gå over til fotside, sorte kapper, tettsittende i halsen, til bruk i losjehallen og på denne måten holde et rolig, enhetlig preg og gi rom for friere utfoldelse etterpå. Da tok vi konsekvensen av at «mørk dress» og for den saks skyld også smoking ikke lenger er 100% entydig fastlagt, og vi stengte heller ikke ute noen som ikke kunne møte Riksrådet i kjole og hvitt. Om noen absolutt vil fremheve hirden eller drott, kan dette la seg gjøre ved avvikende kappefarve.

A.

LOSJE XVII, STAVANGER

Møtedagene for vårterminen er nå fastsatt til: 1/4, 15/4 og 29/4. Møtedagene er altså tirsdager og det ville være til stor hjelp for vår nye losje dersom andre brødre hadde anledning til å avlegge et besøk. Kontakt gjerne drott, Egil Prestegaard, Tananger.

EGET FARGE-LABORATORIUM

STUDIO WESPESTAD

FOTOGRAF • CHR. MICHELSENSGT. 1-3 (inng. Tårnplass)

Chr. Michelsensgt. 1-3 — 5000 Bergen
(Inng. Tårnplass) — Telefon 23 25 63

Vi løser alle fotografiske oppdrag
Spes.: Industrifotografering
Oljeplattformer og arkitektur

Takknemlig Larvik-pike på interessant U.S.A.-tur

Jeg var så heldig at jeg ble tildelt Nora-stipendiet for 1974. Tidligere har jeg sendt takkebrev til Riksrådet, men jeg vil også gjennom St. Olavsposten takke på det hjerteligste.

Bakgrunnen for søknaden min var at jeg er interessert i arbeid blant psykisk utviklingshemmede, og driver blant annet speidervirksomhet med utviklingshemmede piker i Larvik. Gjennom Norges KFUK-speidere ble jeg tatt ut til å representere Norge ved kurs og leirvirksomheter i Arkansas, U.S.A. sommeren 1974.

Spenningen var temmelig stor da jeg på Fornebu skulle ta farvel med familien. Jeg visste i grunnen så lite om hva som lå foran meg, men noe nytt var det, og jeg måtte prøve å gjøre det beste ut av det. Jeg var glad jeg reiste sammen med en annen speider fra Norges Speiderpikeforbund. Det er tross alt godt å ha en å dele nye inntrykk med.

Etter en lang flytur kom vi til New York, der vi skulle bo et par dager hos familier, og få litt orientering om selve leiren. Her møtte også to kanadiske speiderpiker som representerte sitt land. Hele oppholdet var lagt opp slik at vi på turen skulle delta på leir og kurs, og etterpå besøke forskjellige steder i U.S.A. Timeplanen var fullsatt, så det var bare å henge med.

Etter de to første dagene på amerikansk jord dro vi videre med fly til Texas, hvor vi igjen ble møtt av vertsfamilier. Varmen slo imot oss med det samme vi gikk av flyet, 40° C var temmelig varmt for oss som var kledd i ull speiderdrakt. Vi fikk de siste opplysninger om leir- og kursprogram, og var klare til å reise til Arkadelphia, Arkansas, hvor leir og kurs skulle finne sted.

38 andre speiderpiker fra U.S.A. skulle delta på leiren. Vi var nok veldig ulike, og hadde forskjellig bakgrunn, men en ting hadde vi felles, interessen for arbeid med funksjonshemmede.

Vi bodde på et baptistuniversitet mens leiren pågikk,

det var nemlig en dagsleir som holdt på fra kl. 15.00 til kl. 20.00. De funksjonshemmede jentene som deltok på leiren, og som vi skulle ta oss av, bodde alle på en institusjon som bar navnet «Barnas koloni». Vi slo leiren på koloniets område, slik at barna hadde lett vei dit. Hver dag før leiren begynte, og mens barna fikk sin undervisning på skolen, var vi 42 jentene på kurs. Kurset ble arrangert av fagfolk som var ansatt ved institusjonen. Vi fikk mange nyttifulle opplysninger om arbeidet, og vi diskuterte erfaringer fra leiren. Det ble vist film som tok for seg de funksjonshemmedes problemer, og som viste hva vi friske kunne gjøre for å hjelpe til. Jeg følte at jeg lærte veldig mye av kurset, selv om det iblant var vanskelig å forstå dialekten i sør.

Selve leiren hadde et veldig interessant opplegg. Her fikk vi mulighet til å praktisere ideene våre, og å gjøre nytte av ting vi hadde lært på kurset. Vi fikk en utviklingshemmed pike hver som skulle være «vår spesielle venn». Så ble vi delt inn i patruljer med ti i hver, og kunne legge opp hver dag som vi ønsket. Altså sto vi veldig fritt med hvilke aktiviteter vi ville drive.

Blant de funksjonshemmede var det både svarte og hvite, og det ble ikke gjort noen forskjell. Jeg var veldig glad for det, for vi opplevde ellers at raseproblemet virkelig fantes i stor grad i sørstatene. Men på leiren ble altså alle stilt likt, noe som også speidersaken skulle stå for.

Vi drev mest enkle hobbyarbeider med de funksjonshemmede. De sto veldig forskjellig intelligensmessig, og det var ofte vanskelig å finne aktiviteter som alle kunne være med på. Samtidig måtte vi prøve å få flettet inn speiderarbeid. De funksjonshemmede jentene gikk inn for oppgavene med en glødende interesse, og de satte virkelig mye inn på å makte dem.

Hver dag hadde vi felles åpning med flaggseremoni. De funksjonshemmede ledet, og det var virkelig rø-

I historisk perspektiv

Dette skal bli en fast spalte i avisen. Spalten er tenkt å inneholde små begivenheter og hendelser fra «gamle dager». Mange losjebrodre har sikkert slike historier på lager, historier som forteller mer om losjenes drift og liv enn mange tørre beretninger.

Det er bror Odd J. Bråthen på Kongeberg som har kommet med ideen til denne spalten. Han har også vært i kontakt med Riksarkivar, som har funnet fram en del glunede dokumenter for ham. Det er sikkert mye å øse av også her.

Vi innleder med et par utdrag fra en norsk-amerikansk avis fra 1894, altså mange år før R. H. K. ble stiftet her i Norge:

«Mr. Hans Hansen, 377 Milwaukee Ave, feiret isøndags sin 50. fødselsdag og blev i den anledning, inden han viste ordet av det, overrasket med stort selskap.

rende å se hvor høytidelig de tok det. Ingen ble ledd av om de feilet, det er jo tross alt menneskelig.

Vi spiste middag på leiren hver dag, enkle retter som vi kunne lage ved hjelp av ildsted. Det var ekstra moro for de funksjonshemmede å tilberede måltidet, fordi ildstedet var deres verk som de nøye hadde utført.

Vår oppgave som ledere på leiren var på den ene side å hjelpe barna til å komme over sitt handikap, og på den andre side å utvikle deres muligheter til såkalt normal livsutfoldelse. Vi prøvde å la dem forstå at de tross i sitt handikap var nyttige i et samfunn, og at de ble satt pris på. Jeg tror de fleste etter endt leir og kurs satt igjen med en følelse av å ha utrettet noe, og det var mye på grunn av god veiledning.

8 Vi to fra Norge og de to kanadiske skulle fortsette reisen i U.S.A., mens de andre leirdeltakerne dro hjem. Saken vi arbeidet for hadde knyttet oss veldig sammen, og jeg er sikker på at vi vil holde kontakt pr. brev i framtiden.

Fra Arkadelphia reiste vi fire til Austin i Texas. Vi besøkte andre speiderleire, og ble ellers tatt med til steder som var verdt å se. Familier som hadde et

Særlig var «Nora»-loge, hvis præsident han for tiden er, talrikt representert blandt gjesterne. Flere taler blev holdt og en overordentlig hyggelig aften tilbragtes.»

— —

«Riddere av Det Hvide Kors» har i disse dage møte i Chikago. Det er en norsk Frimurerorden, som nu har eksistert i omtrent 40 år. Kun nordmænd eller de, der er født av norske forældre i Amerika, kan bli medlemmer av foreningen. Ordenen tæller omtrent 1000 medlemmer, spredt over hele Amerika. Moderlogen er «Nora»-loge i Chikago, og alle loger bærer specielt norske navne: St. Olavs Loge, Leif Erikson, Norden, Norge, Tordenskjold, Dovre, Fram, Viking, Sønner av Norden, Nordstjernen og Midnatsolen.

Alle disse loger er det, som nu har valgt delegater, som i kommende uke møter i Chikago. Ordenens formaal er — foruten gjensidig at støtte hverandre — at arbeide for vedlikeholdelse av det norske sprog og utbredelse av norsk litteratur i Amerika.

OB.

ben innenfor speidersaken tok imot oss for overnatting, og vi satt ofte igjen med forskjellige inntrykk, men felles for dem alle var at de hadde interesse for speiderbevegelsen.

Fra Texas reiste vi med fly til Washington D. C. Der bodde vi hos samme familie i en uke, og de gjorde fantastisk mye for oss. Vi fikk se akkurat hva vi ønsket. Det var blandt annet Arlington militær-kirkegård hvor J. F. Kennedy og hans bror Robert Kennedy er begravet. Vi var også utenfor Det Hvite Hus, hvor det var demonstrasjoner og fullt av folk i forbindelse med hva som skjedde der. Vi stod også inne i «The Capitol Building» for å få et blick av en eller annen senator, noe vi også fikk etter at en av de kanadiske pikene hadde spurt alle de mannlige som passerte om han var en senator — —.

Fra Washington D. C. reiste vi med tog til New York igjen. Her var vi nok en uke, og tilbrakte mye tid på speiderpikenes hovedkontor, hvor vi diskuterte erfaringer fra leir- og kursdeltagelse.

Dessverre var det ikke mulig for meg å besøke Nora Lodge nr. 1 i Chicago, da avstandene var for lange

NYE BRØDRE

Losje I, Drammen:

Egil Godtfred Kjenner, Prins Oscarsgt. 32, Drammen.
Sverre Lie, Hokksund.

Losje II, Oslo:

Willy Isaksen, Briermannsgt. 8, Oslo 4.

Losje III, Kongsberg:

Gunnar Arild Sagvolden, 3640 Skollenborg.

Losje IV, Sarpsborg:

Øystein Ringsrud, Vannverksvn. 38, Sarpsborg.
Thor Jacobsen, Grålumvn. 179, 1713 Grålum.

Losje VI, Halden:

Arno Iversen, Eskeveien, Halden.
Johan Martin Høøien, Lindevn. 1, Halden.

Losje IX, Tønsberg:

Anfinn Ingvar Varpe, Skarphagavn., Tønsberg.

Losje X, Skien:

Kjell Lindstad, Eikornrødv. 8, Skien.
Ivar Robert Johnsen, Brøtsund, 3720 Skotfoss.

Losje XII, Bergen:

Birger O. Karlsen, Einelia 22, 5080 Eidsvåg.
Osvald Oppheim, Våganaset, 5083 Øvre Ervik.
Kjell Arvid Falch, Vestre Vadmyr 35, Bergen.

Losje XIII, Hønefoss:

Karl-Petter Johansen, Veienmoen 35, Hønefoss.

Losje XIV, Kristiansand:

Arnt Haugen, 4633 Høllen i Søgne.
Per Sødal, Oftenes, 4630 Søgne.

Losje XVI, Hamar:

Johan Haga, Nordkronen 2, Hamar.
Aage Kristian Hoel, Tiurvn. 16, 2324 Vang.
Rolf Magrud Evensen, Bankgt. 15, Lillehammer.
Kasper Inge Kleven, H. Håkonsonsv. 41, Lillehammer

TØR DU?

*Tør du være den du burde,
alltid handle rent og rett,
gå omkring med løftet hode,
vise verden at du turde,
står, hvor andre falt til fote
— det er ingenlunde lett.*

*Tør du hevde rett og være
den som står på sannhets grunn,
og når andre faller, viker,
vise at du står med ære
selv når disse ikke liker
det du gjør en sådan stund.*

*Tør du stå for det du mener
være kun i alt deg selv,
ta opp kampen mot det onde
og få skjebnen du fortjener
til å lette denne volde,
falske strøm i livets elv.*

*Tør du stå der helt alene,
eller trenger du en venn,
som kan hjelpe deg å leve
og er villig til å mene
at om allting går på skjeve,
skal du prøve om igjen.*

*Tør du se på selve livet
som en gave du har fått,
med de pliktene som venter
og det ansvar som er givet,
eller høster du og henter
hvor din bror og venn har sått.*

og jeg ikke kunne gå utenom det program som speiderforbundet i U.S.A. hadde lagt opp.

Oppholdet i U.S.A. har virkelig gitt meg inspirasjon til videre arbeid blant psykisk utviklingshemmede. Jeg håper at andre i framtiden kan ha nytte av det jeg har lært.

Med hilsen fra
Stine Karlsson

*Tør du gå på rettens veger,
som du vet du skal og bør
når du vet at brødrehender
hjelper deg til fred og seier?
Nettopp derfor har du venner
og kan rope ut: JEG TØR.*

Tanken i sol og regn

..Evnen til å holde styr på sine tanker må være en vidunderlig egenskap. Evnen til logisk og konkret tankevirksomhet, og kunne sile ut de mer eller mindre påvirkelige sidelinjer når en bestemt sak skal gjennomtenkes, eller simpelthen slappe av og utelukke tanken helt når stunden dertil er passende.

Og stunden til «tankeløshet» var så absolutt til stede denne ettermiddag på hytta. En deilig dag med solskinn fra en klar, blå himmel. De svake vindpust fra sydvest virket svalende i varmen. Plasert i hagesofaen satt jeg så behagelig avslappet. Følte bare ro og fred ved utsyn over skogkledte høydedrag, blomstrende ugras og alt det som burde vært gjort på tomt og hus, uten at det affiserte meg det grann. Skjebergkilen som avspeilet himmelens blå farge på den småkrusede og solglitrende havflate. Så satt jeg der i tankeløs ro inntil min svigerdatter brøt inn med sin lille 5 måneder gamle sønn på armen. — «Om jeg kunne passe lille Ole Martin?» — Det var tilberedning av middag som forestod. — Så var det eldste og det yngste ledd i slekten sammen i smågyngende bevegelse. Ole Martin lå ved siden av meg og tittet opp på den gamle mann som forsøkte å underholde med tralling og sang, noen underlige toner og trimuleringer på la, la, og tra, la, la, tra. Egne komposisjoner med varianter mellom dur og moll, som dessverre har gått tapt for verden. Gutten lå der så stille. Jeg tror mest opptatt av munnens bevegelser.

I denne deilige stund var det at tanken slo ned i meg: *Hva er det attraktive ved ditt medlemskap i Ordenen Riddere av Det Hvite Kors og din losje St. Olav IV?* Nå midtsommers og i denne stund? Jeg ble opptatt av tanken, gyngingen avtok. Sangen tystnet hen, og Ole Martin begynte å grynte så smått og påkalte min oppmerksomhet. Straks etter kom meldingen om at middagen var ferdig. Det ble satt sluttstrek for barnepass, sang og en i denne fredede stund krevende tankevirksomhet.

En søndag morgen i oktober. Det regner ute og det er kjølig, + 2 grader. Jeg ble vekket av duer som

hadde søkt ly på vindusbrettet utenfor soveværelset.

I min avslappede ro i sengens lune varme streifet tankene inn på Losjen og dens virke. Tanken på det attraktive ved medlemskapet meldte seg også.

Tre av møtene i semestret var avvirket med god oppslutning av brødrene. Drott og Rådet var optimistisk for de kommende møter. Eldsterådet hadde etter oppdrag fra losjens råd vært samlet til møte til rådgivende funksjon for arrangementet av 60 års jubileet som Losje St. Olav IV kan feire i mars 1975. Det ble også tid til en prat om «St. Olavposten», og skjønn enighet om bladets berettigelse og gode funksjon som bindeledd mellom Riksrådet, den enkelte losje og brødrene. Men spørsmålet ble stilt om det nåværende navn var det riktige etter at bladet var overført til å være Ordenens blad. Dette spørsmål skapte dissens. En av eldstebrødrene fremkom med forslag om at bladet fikk navnet «*R.H.K.-posten*» *Organ for Ordenen Riddere av Det Hvite Kors i Norge*. — Dermed unngikk man også å bli forvekslet med organer utgitt av den katolske kirke, hvor St. Olav er helgen. Det ble diskusjon uten noen konklusjon, og spørsmålet står fortsatt åpent.

Tilgi meg dette sidestepp. Det var tanken om det attraktive ved medlemskapet i Ordenen R.H.K. og min losje som ble det vesentlige denne søndag morgen.

Og tanken den vandrer så vide omkring. Streifer inn på det fine miljø ved møter og fest, det hjertelige i ånd og tone. En ting kan jeg i min alder konstatere: Det «føles» ikke at man er gammel ved samvær i egen losje, ved besøk i broderlosjer eller de store landssamlinger. Årringene utviskes, og det verdifulle i egenart ved den enkelte bror blir frigjort til glede for seg selv og medbrødre.

La meg like godt tilstå at jeg ikke har muligheten til å besvare spørsmålet jeg selv har stillet. Tanken vandrer så vide, men å gi mer fyldegjørende svar vil jeg overlate til den enkelte bror.

Med broderlig hilsen og ønsket om et godt nytt år
Frank Varding

Olav Furuborg in memoriam

Olav Furuborg var født den 17/7 1912 i Flekkefjord. Han ble opptatt i St. Olav nr. XIV den 26/3 1958, og var således et av losje nr. XIV's eldste medlemmer. Årene 1961 og 1962 var han Sk.m. i St. Olav XIV, samt Y.V. i 1958.

Av yrke var Olav Furuborg urmakermester. Han gikk læretiden i Kristiansand og startet i 1948 sin egen urmakerforretning i Kristiansand. Han var formann i Kristiansand Håndverkerforening i en årrekke og likedan i urmakerlauget i mange år. For et par år siden ble han utnevnt til æresmedlem av landsforbundet.

Olav Furuborg var en broder som vil bli sterkt saknet. Han var meget interessert i losjens arbeid og deltok i møtene så ofte han hadde anledning. I den siste tiden hadde han et lengere sykeleie. Spesielt var det en tydelig egenskap hos ham at han hadde vanskelig for å si nei når han ble bedt om å gjøre en innsats, enten dette var på privat plan eller det gjalt hans mange tillitsverv. Det er typisk for ham når en av byens aviser skriver: «Han var klippefast forankret i hva som var rett og riktig. Dette var hans rettesnor gjennom arbeid i utallige komiteer og styrever. Bedre kan det knapt sies om et menneske.

Vi er takknemlige for hva han har vært for oss, og lyser fred over hans minne.

En av oss er blitt borte — for ikke å komme igjen, aldri mer skal han møte blant likesinnede menn. Et sår er det blitt som vil merkes og og fylles av vemod. Vi husker de år han har gitt oss — og nevner i stillhet hans navn.

Han sto der så traust med sin mening og ordet som en gang var om aldri å svikte sitt merke, men holde det åpent og fritt. Nå er han borte for alltid, men lever blant oss likevel, en baune som alltid vil brenne og lyse fra morgen til kveld.

Vi bøyer vårt hode i støvet — i takk for hva livet kan gi, en tanke han ville ha gitt oss, et ord som han ønsket å si, at selv om du en gang må tape, selv om alt jordisk forgår, er bare det ene verdifullt: det ettermålet du får.

DØDSFALL

Losje II, Oslo:

Rolf Dahl, f. 28.2.08, død 6.12.74.

Losje VI, Halden:

Sverre Strøm, f. 2.1.1896, død 1.12.74.

Losje VIII, Larvik:

Sverre Sørum, f. 29.8.19, død 31.1.75.

Losje XII, Bergen:

Leif Johan Søreide, f. 9.2.07, død 31.12.74.

Losje XIII, Hønefoss:

Olaf Muggerud, f. 29.8.10, død 27.10.74.

Losje XIV, Kristiansand:

Olav Furuborg, f. 17.7.12, død 29.12.74.

Vi gratulerer

FORTJENT HYLDEST TIL EN AKTIV ORDENSBROR

Å stå tilsluttet vår orden er ikke det samme som å stå tilsluttet en hvilken som helst forening. Å figurere som «papirmedlem» har etter min mening ingen hensikt. Det gjelder framfor alt å møte trofast på møtene. Først da vil vi få utbytte av vårt medlemskap. Dette er noe vi innprenter alle våre nye brødre. Og vi som er glad i vår losje gjør alt vi kan for å møte fram. Men det er jo klart at det iblant oppstår situasjoner som gjør at vi må melde pass. Noen finner alt for lett på unnskyldninger for ikke å møte, mens andre gir avkall på alt annet på losjens møtedag. Et strålende eksempel på det siste har vi i losje XIII, Hønefoss. Vår bror, Axel Christiansen, fikk sin vel fortjente hyldest på vårt «julemøte», da han av 278 mulige møter deltok i sitt møte nr. 275! Noen bedre? Han har deltatt i samtlige møter siden 1961. I tillegg kan nevnes at han har vært vår utmerkede kansler i en årrekke, og således «slitt ut» flere drotter. Jeg mener at hans trofasthet fortjener å bli kjent også utenfor vår losje.

Harry Storskogen
D.

JUBILANTER

90 år

Ole L. Farseth II 25. april.

85 år

Norvald Heidel 24. mai.

75 år

Odd Steenberg I 2. mars.
Thoralf Thorkildsen I 20. mars.
Luis R. Smestad II 20. april.

70 år

Thorleif Thollefsen I 25. mars.
Sigurd B. Raunehaug XII 2. mai.

60 år

Bjarne Skarning IV 20. mars.
Jan Toralf Hansen V 22. mars.
Kjell Berthelsen VIII 6. april.
Kåre Tronrud VII 30. april.
Arne M. Teien XI 8. mai.
Einar Alfred Braathen III 17. mai.

50 år

Hans Røsland IX 10. mars.
Arne Kjell Johansen IX 21. mars.
Per Bjørnstad IV 30. mars.
Leif Jacob Andresen V 12. april.
Erling Hanesdokka XI 22. april.
Leif Krogh XI 12. mai.